

## [Indenrigsministeren.]

Lovens Ikrafttræden og altsaa betaler Præmie i 4 Aar, vil han kunne faa 23 Kr. 24 Ø.

Nu er det naturligvis jævnt voksende, efter som vi gaar tilbage i Aldersklasserne og det bliver nødvendigt at betale et større Antal Aarspræmier; men selv den, der nu er 55 Aar, som altsaa faar 10 Aars Præmier at betale, vil dog ikke naa en Livrente højere end 61 Kr. 47 Ø. Det er altsaa alt det, som vil komme til Afdrag i Aldersrenten for hans Vedkommende, hvis man ikke vil give denne forsikrede, som man ogsaa agter at understøtte, mere i Livrente og Understøttelse; end han allerede nu kan faa i Aldersrente, og det, der bliver Plads for at forøge det samlede Beløb med i Forhold til Aldersrenten, hvis man da vil opnaa blot Udsigten til Besparelse, ligger altsaa for en saadan 55-aarig Person under 60 Kr.

Altsaa, Lempelsen i Byrden for Skatteyderne til Aldersforsorg vil ikke, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne synes at mene, hurtigt indtræde. Tænk, om 10 Aar, naar vi uden at tage Hensyn til Renter og Rentes Rente af Præmiebeløbene, har aftvunget Befolkningen en Præmiebetaling paa 750 Mill. Kr., saa vil den Lempelse, som kan indtræde i Understøttelsernes samlede Beløb, sammenlignet med Aldersrenten, neppe komme til at overstige ca. 10 pCt., altsaa et Beløb af nogle ganske faa Millioner Kroner aarlig.

Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at indenfor blot et Tiaar vil Skatteydere og Præmiebetalere have at udrede henimod 1½ Milliard Kr. i Præmier, i Aldersrente og Invalideunderstøttelser. Tænk, i Løbet af 10 Aar, hvor vi skal arbejde os ud af de Vanskeligheder, som vi nu staar i, hvor det gælder om, at det mest mulige bliver til Raadighed indenfor Erhvervslevet til Konsolidering og Rationalisering af Virksomhederne — tænk paa, at i dette forholdsvis korte Spand af Aar vil man opkræve et saa kolossalt Beløb, som 1½ Milliard Kr. i Virkeligheden efter danske Forhold er, i Form af Præmier og i Form af Aldersrenter og Invaliderenter eller Aldersunderstøttelser og Invalideunderstøttelser, hvad man vil kalde det.

Men nu vil naturligvis de ærede Forslagsstillere kunne sige dertil: Ja, men disse Penge er dog ikke brugt; ganske vist er naturligvis Renterne, Understøttelserne opspist, men det er da ikke selve Pengene, de spiser op, de er jo spadseret ud i Omsetningen paa forskellig Vis. Men i hvert Fald, vil man sige, er da Præmiereserve-

fonden til Disposition, det er ren og skær Oplægskapital. Dertil vil jeg sige, det er ganske rigtigt, og man bygger her Forslaget paa den eneste gennemførlige Tanke. Det er nødvendigt, at Grundlaget for en saadan Folkeforsikring skabes med Respekt for Forsikringsteknikken, skabes paa en forsikringsmæssig Grund, hvad atter vil sige, at Præmiereserven, som svarer til Rigsforsikringsanstaltens Forpligtelser, maa til enhver Tid være til Stede.

Om Bestemmelserne om denne Præmiereservefonds Anbringelse, som findes i Hovedforslagets § 31, skal jeg sige, at dem kan jeg fuldt ud give min Tilslutning, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil maaske ogsaa til sin Tid faa at se, at saaledes som han har formet denne Bestemmelse i sit Forslag, dækker den ganske den Form, Regeringen havde givet de tilsvarende Bestemmelser i det Forslag, vi havde udarbejdet, men ikke fremførte.

Jeg kan ogsaa ganske tiltræde de Bestemmelser, som Lovforslagets § 31, 2det og 3die Stykke, indeholder, hvorved man sikrer en passende Anbringelse af Præmiereservefondsmidlerne i Stat og i Kommune og i Kreditinstitutioner, ligesom jeg ogsaa ganske kan tiltræde den Udformning, man har givet Kravet om, at Stat og Kommuner ikke paa uforsvarlig Vis maa stifte Laan af Præmiereservefonden; jeg tiltræder den Maade, hvorpaa man har formet dette og søgt at hemme Tendensen dertil.

Der er fra mange Sider tillagt en saadan Præmiereservefond en overordentlig Betydning for Pengevæsenet i vort Land, for Erhvervslevet; man har gennem den øjnet Udsigt til en formindsket Rentefod, stigende Obligationskurser og meget andet lykkeligebringende i den kommende Tid. Jeg maa nu sige, at jeg stiller mig en Smule skeptisk hertil. Det er jo ganske utvivlsomt, at nye Befolkningslag gennem Tvangspræmieudskrivningen kaldes til Opsparing; Spørgsmaalet er blot, hvilken Virkning den tvungne Opsparing vil faa paa Sparevillien og Spareevnen blandt de mange Hundrettusinder, som nu er Smaasparere. Jeg er ikke sikker paa, at de vil have yderligere Opsparingsevne, naar Præmiebetalingen har fundet Sted, og derfor tror jeg, at Sparekasserne vil komme til at mærke Virkningerne af Oprettelsen af en Folkeforsikring og Tilvejebringelsen af den dermed følgende Præmiereservefond.

Nu har jeg nok hørt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Dag søge at føre Bevis for, at der intet var i Vejen for, at Befolkningen kunde bære Byrden af den Præmie-